

Openingslied: Lied van het land. Woord van welkom:

Onderweg naar.... De paden op, de zomer tegemoet... het pelgrimslied maakt de cyclus rond. Vele soorten liederen zijn de revue gepasseerd en zonder uitzondering verbinden de liederen via tekst en melodie het hart met het hoofd. Verbinden ons hier samen in de kapel met elkaar en de met de grond van ons bestaan. Zingen is balsem voor je ziel. Het loflied, het lied van je sprekend hart, het klaaglied, het lied van bevrijding, het Hooglied en nu afsluitend het pelgrimslied. Onderweg naar ja... wat is je bestemming? Eenieders leven is een op weg zijn; soms op rechte dan weer op kronkelpaden en soms durf je ook geen stap meer te verzetten...

Het leven als pelgrimstocht is als vreemdeling het vreemde tegemoet. Het is keuvelend met goede bekenden ... en is ook dwalen in het onbekende.

Gedragen door het verlangen en de hoop om thuis te komen, al gaande de weg; steeds opnieuw loslaten en verbinden.

Openingsgebed

Bidden we beurtelings links en rechts in de kapel:

Maak mij met uw wegen vertrouwd,
zet mij op het spoor van uw waarheid.

Richt mij op u Eeuwige, die mij redt
op u wacht ik, een leven lang

Bent u niet altijd goed geweest,
barmhartige liefde van meet af aan?

Denk alleen met liefde aan mij
vergeef mijn ontrouw

De Eeuwige is goed
wie dwalen wijst hij rechte wegen

Arme en ootmoedige mensen
geeft hij de kracht zijn weg te gaan

Samen: Liefde en trouw voor allen
die het verbond bewaren en zich houden aan Uw woord.

Ontferm u over ons.
gaan

Lied: Hoe ver te

Psalm 84:

Dat prachthuis

Dat daar staat, op Groene Heuvel
wijdgeveugelde schaduwrijke waranda's
hoge ramen diepe kamers
dat Huis van jou
waar alles welkom is, waar alles woont-
de mussen mogen mee aan tafel
de zwaluw vlecht haar nest onder de goot
ik ben een van haar jongen.

Onrustig is mijn hart, onstuimig heb
Naar deze plek verlangd

Mensen waar ook geboren
Weten niet wat hen drijft,
Gaan op reis naar jou toe.
Dwars door leeg land
Wateren over, zwarte, door wouden
Over de Bergkam, over de top
Blindelings gaan ze.

En dan op een dag,
daar staan ze. Mogen wij hier zijn? Je mag
Slaan ze hun tenten op
tussen jouw ceders, onder jouw eiken
liggen languit in hoogwuiwend gras-
verzaligd

Liever één dag vlak bij jou
Dan duizend ver van je weg
Liever één dan duizend ver van je weg.

Lied: Als God ons thuisbrengt

Tweede lezing: Johannes 14; 1-7

Jullie moeten je niet zo laten verontrusten.

Je gelooft in God; geloof ook zo in mij!

In het huis van mijn Vader kunnen velen verblijf houden. Zou ik anders gezegd hebben dat ik wegga om voor jullie een plaats gereed te maken?

Ja, ik moet weggaan en voor jullie een plaats gereed maken maar ik kom terug, en dan neem ik jullie bij me op, zodat daar waar ik ben, ook jullie zullen zijn.

En waar ik heen ga -de weg daarheen is jullie bekend.”

“Maar heer”, zei Tomas “wij weten niet eens waar u heengaat: hoe zou de weg ons dan bekend kunnen zijn?”

Jezus antwoordde: “Ik ben de weg, en de waarheid en het leven. Alleen door mij heeft men toegang tot de vader.

Als jullie mij hebben leren kennen, zul je ook mijn vader leren. Sterker, nu al kennen jullie hem en heb je hem gezien.”

Overweging

We kennen allemaal zoals we hier zitten de mooie , vaak intense verhalen van mensen vrienden die als pelgrim op weg zijn gegaan. Naar Santiago naar Lourdes; Wittem. Op zoek met jezelf ; soms om verlies te verwerken, bezinnend om er achter te komen wat je verder wilt met je leven, of zomaar tijd voor jezelf om op adem te komen.

Op een bepaald moment in het leven kiezen mensen ervoor om heel bewust het pad van de pelgrim lopen en proberen zo thuis te komen in de bestemming waarnaar ze op zoek zijn. Ze gaan op weg, het onbekende tegemoet en tegelijkertijd in een open vertrouwen dat de weg hen zal wijzen. .. maar wel met wandelstok steun en houvast en rugzak met voeding voor onderweg

Pelgrimeren is niets alleen iets van een paar maanden maar het is ook een leven lang. Het symboliseert de hele levensweg die we gaan; onze levens reis. Dit klinkt prachtig door in de liederen die we zingen en we mochten het ook horen in de woorden van psalm 84.

Pelgrimeren (peregrinus betekent vreemdeling) maakt mij een leven lang tot vreemdeling, laat mij steeds opnieuw het vreemde tegemoet treden om al zoekend en tastend het huis te vinden waar je je thuisvoelt. Niet op de snelweg tussen A naar B.. maar als een zoektocht langs vele wegen die naar jouw bestemming voeren. Je kunt op deze manier het leven ervaren als een continue weg van loslaten en van verbinden dat al bij de geboorte begint

De reis van geboorte tot dood, van oorsprong tot je bestemming: een reis met alles wat je leert en tegenkomt op weg naar die bestemming. Als eigen individu maar altijd in relatie met degenen waar je vandaan komt en waar je naar toe gaat.

We noemden het in de voorbereiding ook wel dat je levensweg een grote zoektocht naar het heilige is; naar dat wat voor jou heilig is in het leven. En het blijkt dan dat hierachter een groot

verlangen wordt uitgesproken naar het vinden van liefde en geluk. Het is dit verlangen dat ons steeds opnieuw in beweging zet. Niet als een holle frase maar als van heel nabij te ervaren en te realiseren.

Het is de levensreis die geënt is op het verlangen om in die liefde te gaan wonen door eraan te bouwen en thuis te komen steeds opnieuw... in dat

In psalm 84 bezongen als dat prachthuis van de Eeuwige,

Wie uit dit verlangen wil leven zal de reis hiernaar vormgeven en breken met routine, door open te staan voor wat er komen gaat met oog, oor en hart voor alles en allen die leven in ons gemeenschappelijk huis.

We lopen deze weg een leven lang. We weten dat we getekend worden door het leven zelf als we op weg zijn. Soms zijn we volledig verdwaald in onze eigen sores, soms lopen we een rechte weg zonder afslag waardoor we het lot dat ons treft niet kunnen vermijden als de oorlog je treft; dan zijn er de kronkelpaden in je leven die je het spoor bijster laten worden: je niet weet wat je eigenlijk zelf wilt... .

Naarmate je ouder wordt leer je de gaten, de drempels en de hobbels op de weg kennen die je toch niet altijd kunt ontwijken. En blijven die stenen liggen waaraan je je toch steeds weer opnieuw aan stoot maar je wordt er niet door tegengehouden omdat in beweging wilt blijven.

Zwaar is de weg soms, maar ook genietend, verrassend en ontroerend.. Het wordt pas een dode weg als we niet uit onze eigen cocon kunnen treden, als we aan de zijlijn gaan staan omdat je niet durft te kiezen en te verliezen... als we steeds leven uit... we doen het later wel....

Dan sta je stil op je weg en ontdek je niet je eigen moed en kracht om een andere weg in te slaan. En als dit je overkomt dan hoop je op mensen die je met aandacht liefdevol helpen om die cocon af te pellen. Een

routeplanner bestaat er niet voor onze levensreis een richterwijzer wel als we naar dat prachthuis vol liefde op weg willen zijn. Jezus wil hierbij de middelaar bij uitstek zijn om toegang te krijgen tot dat prachthuis, we hebben dit in de tweede lezing gehoord hoe hij zijn leerlingen op die weg wil

zetten. Ik ben de weg de waarheid en het leven. Door hem te volgen vinden we niet alleen de wegen die naar woning van de eeuwige leiden maar voelen tegelijk ook de aanwezigheid van waar we naar verlangen. Vanuit liefde levend vinden de weg en bouwen mee aan het huis. .

Ook al weet je dat de weg door ballingschap en woestijn voert. De weg vind je door liefde te geven en door liefde te ontvangen. Zo bouw je aan het huis en bereik je huis van liefde waar je gerechtigheid en barmhartig woont; waar je geborgenheid en veiligheid vindt. Een huis voor iedereen.

Het zijn de handen in een hospice die je vasthouden als je bang bent voor het sterven. Het is het bloemetje dat je brengt, de tekening van je kleinkind, het mee protesteren op de barricade.. het is het kopje koffie voor de mantelzorger, het is de hulp die je krijgt van je buurjongen, het lopen van het pieterpad met je ouders, het bed voor de vluchteling, de kus van je lief. Het zit hem vooral in deze kleine maar o zo belangrijke ontmoetingen in liefde die jezelf maakt en ontvangt die je naar je bestemming brengen en je bij je bestemming laten komen. Het is de kunst om in de rat race dat het leven ook is, hier niet aan voorbij te lopen .

Pelgrim zijn is een geleefd leven... met vallen en opstaan. Geen leeg bestaan waarbij alle hobbels worden vermeden. Het is het leven onder ogen zien het. Is goed leven met veerkracht om elke keer weer grond onder je voeten te hebben en te houden om onderweg te blijven. Liefde voedt en inspireert

Met veel liefdevolle ontmoetingen in je rugzak, de goastok als richtingwijzen en steun voor onderweg blijven we pelgrim op weg naar onze eindbestemming, die reis naar jou toe die tegelijkertijd reeds bij me en in mij is.

Lied: Gelukkig allen, die uw wegen gaan

Bidden we samen:

Vergezel ons op onze tocht door het leven,
Wees tijdens hitte een koele schaduw,
en bij regen en ontij een veilige beschutting,
wees een schild tegen onze angsten,
en een stok op glibberige paden.
En mogen zo, tijdens onze reis en levensloop
uw bevrijdende aanwezigheid ervaren. (uit pelgrimreisgebed)

Collecte en muziek

Voorbeden:

Wij willen bidden voor alle mensen in deze wereld die
noodgedwongen onderweg zijn omdat zij moesten vluchten
voor oorlog, voor politiek geweld, voor honger of om nog
andere redenen.

Dat zij mensen mogen ontmoeten die hen helpen en
bemoedigen.

Met bed, bad en brood én met liefdevolle waardering voor wie
zij zijn.

Wij willen bidden voor de mensen voor wie hun levensweg door
diepe dalen gaat.

Dat zij de kracht blijven voelen om verder te gaan en dat zij
tochtgenoten hebben die hen daarbij steunen.

Wij willen bidden voor de mensen die worstelen op hun
levensweg en dreigen te verdwalen.

Dat zij mensen mogen ontmoeten die hen, met liefde en met
respect voor hun vrijheid, willen helpen om de weg te vinden
die bij hen past en die hen gelukkig maakt.

Acclamatie

Wij willen bidden voor elke mens die onderweg is op zijn of haar levenspad.

Dus ook voor onszelf.

Dat we vastbesloten en liefdevol de unieke weg volgen die de onze is.

Dat we dat samen doen met onze tochtgenoten en in verbondenheid met alles wat leeft,

Dat we ons daarbij geleid mogen weten door de stem van de Eeuwige diep in onszelf,

Dat we die leiding steeds opnieuw zoeken en vertrouwen en ons daardoor thuis voelen in ons leven en gelukkig zijn.

accl

Uit ons midden is gevraagd om te bidden voor:

.....

Eindigen met:

Bidden we voor onze eigen stille intenties

Acclamatie

Onze Vader: gezongen

Vredeswens: *uit een gedicht van Eppy Dam*

Uit straten ronkend en rumoerig

Heb ik een weg, een plek gezocht;

Ik vond, het hart beklemd en roerig,

Een huis gebouwd uit ademtocht

Ik voel me als herdacht herboren

Het eelt, de ziel opnieuw doorbloedt;

Ik ga, weer mens als ooit tevoren,

De wereld anders tegemoet.

In vrede

Wensen we elkaar deze vrede toe

Wegzending: *Lied: Dat je de weg mag gaan die goed doet...*

Annemiek ga op weg samen met jullie die meewandelen na de koffie

Maar ook jullie allen die na de koffie naar huis gaan.

Samen pelgrimeren we verder in de bestemming van ons leven

We gaan de zomer in, we hopen elkaar in september weer te zien

Neem de goa stok dan ook aan voor ons allen.

als derde voet die meeloopt, steun en houvast

Vrede en vreugde,

Ga op weg

De Eeuwige gaat al lang met ons mee en zegent ons,

zoals wij haar zegenen in ons doen en laten

wij zegenen elkaar... zingend nogmaals met de woorden *Dat je de weg mag gaan die goed doet...*